

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 20. Theodoricus Abbas S. Ebrulfi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Sæculum XI. ret, iis relictis Fecamum rediit, unde
A.C. 1055. cum reliquos vitæ dies in quiete mona-
 stica transacturum se sperat, evocatur,
 & Archiepiscopus Rotomagensis anno
 millesimo quinquagesimo quinto ordina-
 tur. Eodem anno in Ecclesia sua Cathe-
 drali Concilium cum omnibus suis Suf-
 fraganeis, Duce Guilielmo præsentem, ad
 reparandam Disciplinam sub tribus suis
 Antecessoribus Hugone Roberto & Mau-
 gero penitus collapsam, ut meminimus,
 celebravit. Ceterum Maurilius Sedi
 Rotomagensi annis duodecim præfuit.

§. XX.

Theodoricus Abbas S. Ebrulfi.

Anno sequente millesimo quinquagesimo sexto Maurilius * Archiepiscopus
 ad Monasterium S. Ebrulfi se contulit,
 concordiam inter Theodoricum Abba-
 tem, & Robertum Priorem reducturus.
 Huic Monasterio pridem collapsio, & diu
 deserto, postquam duo viri nobiles, Hu-
 go de Grentemaisnilio & Robertus ejus
 frater illud restaurassent, primum Abba-
 tem præfecerunt Theodoricum, mona-
 chum Gemeticensem in Regione Cale-
 tensi natum, cui Hugo Episcopus Lexo-
 viensis Benedictionem Abbatialem anno
 1050. contulit. Ille suscepto Monaste-
 rii Regimine ædes destructas reparavit,
 & intus exactam disciplinam servari cu-
 ravit;

* aliis Malge-
 rius.

Elog. Sæc. 6.

Act. Ben. p.

2. p. 134.

ex Order.

lib. 3. &c.

ravit; unde istud Canobium Schola celeberrima, sive Doctrina, sive mores spectantur, evasit. Ipse Abbas Theodoricus pro manuum labore Libros describebat, & Monachos suos eidem studio vacare jubebat, ita, ut illa Domus Bibliotheca, pro illorum temporum ratione, satis clara locupletaretur.

Tanta vero Disciplinæ interioris cura quibusdam ex monachis ejus murmurationis occasio fuit. Unde illi alantur, inquit, qui orationi totos se dedunt, si nemo extra monasterium laboret? non est dignus nomine Abbatis, qui in claustro totus lectione & scriptione occupatur, cum de alimentis fratrum parandis sollicitus esse deberet. Nemo autem Theodorico adversabatur ferocius ejusdem monasterii Priore, ex Fundatoribus altero, Hugonis de Grentemaisnilo germano. Juvenis is erat, bonis alias moribus, sed ob illustres natales, & opes monasterio collatas insolens, audax & præceps, facile ad iracundiam mobilis, magis ad imperandum, quam ad obediendum pronus, semper ad dandum & accipiendum paratus.

Theodoricus Abbas, postquam Roberti jurgia & temeritatem diu tulisset, videns, patientiam suam non prodesse, sed scandalum in Congregatione crescere, Guilielmum Ducem Normanniæ adit,

Hist. Eccles. Tom. XIV.

Ss

Ba-

Sæculum XI. A.C. 1056. Baculum pastorem reddere vult in signum quod Abbatiam dimitteret. Verum Dux saniore consilio hujus causæ judicium reliquit Maurilio Archiepiscopo, qui ad S. Ebrulfi monasterium, acceptis sociis Fulberto, qui ipsi a consiliis erat, Hugone Episcopo Lexoviensi, illius Abbatiae Diocesano, Ansfrido Abbate Prætelensi *, Lanfranco Priore Beccensi, & compluribus aliis non vulgaris prudentiæ viris, se contulit. SS. Petri & Pauli Festo anno millesimo quinquagesimo sexto ibi celebrato, & causa diffidorum diligenter discussa, Theodorico Abbati præceptum, ut monasterium eo modo, quo huc usque, regeret, Robertus vero Prior monitus, ut ei in cunctis submitteretur.

Ita Monasterium S. Ebrulfi aliquamdiu pacem habuit. Sed cum Robertum indoles sua quiescere non sineret, iterum turbas commovit. Unde Theodoricus Abbas abire serio constituit; igitur S. Ebrulfi monachis ad Capitulum convocatis denunciat, se ad peregrinationem Jerusalem suscipiendam accingi, suamque Benedictionem impertitur. Tum primum Lexovium ad Episcopum suum delatus, eidem curam animarum sibi antea commissarum commendat, atque iter ingreditur omnibus amicis ejus discessum vehementer lugentibus. Verum

* de Preaux.

rum ultra Insulam Cyprum non perve- Sæculum XI.
A.C. 1056.
nit, ibi enim cum Ecclesiam intrasset,
senio & laboribus confectus subito de-
fecit, animamque exhalavit, prima die
Augusti anno millesimo quinquagesimo
octavo. In eadem Ecclesia honorifice
sepultus, & Sanctorum numero adscri-
ptus est.

§. XXI.

Concilium Tolosanum.

Victor II. Papa Legatos suos Raimbal-
dum, Archiepiscopum Arelatensem, tom. 9. Conc.
p. 1034.
& Pontium Archiepiscopum Aquensem,
Tolosæ Concilium celebrare iussit, cui
Guifredus Archiepiscopus Narbonensis
cum Arnaldo Episcopo Tolosano, & qua-
tuordecim alii Præsules, universim octo-
decim interfuerunt. In hac Synodo de-
cima tertia Septembris anno 1056. con-
gregata tredecim Canones conditi, ple-
rique contra Simoniam; & in provinciis
Galliæ Hispaniæque, quousque illorum
Episcoporum Jurisdictio extendebatur,
observari jubentur. Inter alia statutum,
ut si quis Clericus eo consilio monasticam
professionem amplectatur, ut Abbas eli-
gatur, in illo monasterio semper mona- c. 5.
chus, & nunquam Abbas, sub pœna ex- c. 7.
communicationis esse compelleretur.

In eodem Concilio Berengarius Vi-
cecomes Narbonensis querelas adversus

Ss 2

Gui-